

Midnattsropet

Nr 12 - · årg. 16 · pris kr 2: 50

Maranata • Du vår Herre kom!

BIBELSKOLA

Det är dags för bibelskola. Återigen har Maranata-församlingen i Stockholm förmånen att stå som värd när en grupp ungdomar från hela landet samlas för att studera Guds Ord. Församlingens första bibelskola hölls 1963, en samling som resulterade i att hela landet på ett eller annat sätt fick höra meddelandet att Jesus är nära.

Budskapet om att Han kommer är i dag, 12 år senare, ännu angelägnare och det har fått sådana konsekvenser att en hel skara människor, vägleda av en bergfast förkunnelse, börjat förbereda sig för de nödtider Jesus sade skulle föregå Hans tillkommelse. Vi tror att händelser som jordbävningar, krig, svältkatastrofer vilka utspelas mitt i det sociala och politiska sammanhang vi rör oss, är

födslovåndor för en ny tid. Ett folk skall evakuera från Jorden. Mitt i det kaos som beskrivs i bibeln finns en evakueringsplan där Jesus själv talar om vårt beteende, vårt förhållande till de materiella tingen och där han manar till besinning och lydnad.

Det finns en evakueringsplan för alla kristna i de yttersta dagarna! Och vi önskar att en högre medvetenhet om vår profetiska situation skulle växa fram i församlingar och grupper över hela vårt land därigenom att vi noga studerar budskapet och sedan villigt medverkar till den omgruppering vi klart ser äga rum i Guds församling över hela vår värld genom den helige Andes ledning. Bed för bibelskolan 1976!

Evangelium

når ut

Den förstärkta Lidköpingsgruppen på marsch genom gator och gränder.

Foto: Mats Emanuelsson

Höstrapporter från Lidköping, Halmstad och Raufoss

På den trygga, anrika Västgötslätten ligger Lidköping — vid Väneren. En charmfull liten stad; den korsas av Lidan och ligger öppen för de friska vindar som sveper om från vår största insjö, in över Skandnaviens största torg, där det så karaktäristiska rådhuset återfinns och vidare bort mot affärscentrat, nybyggt, modernt. Lidköpingsborna utgör inget undantag i vår materialistiska kultur — shoppingrundan är ett viktigt led i vardagstillvaron . . .

Men mitt i folkvimlet, mellan varuhusbesökare och valtalande politiker hörs sång. "Välj nu, välj Jesus, och välj för livet", sjunger en liten grupp ungdomar. Av sångerna och vittnesbörden att döma proklamerar dessa unga aktivister evangelium om Jesus Kristus. I denna tidsålders avslutning, då utbuden och löften om trygghet och höjd standard och förbättrade levnadsvillkor bara ökar är omvändelsebudskapet aktuellt än någonsin. För en mänsklighet, fördömd och utan framtid på en förbannad jord framstår evangeliet som

en hälsning ifrån evighetens Gud till *dagens människa*! En väg ut, en räddningsplan som Skaparen berett i sin nåd för var och en som tar emot hans försoning i Sonen, Jesus Kristus.

Herrens tappra

Rakt genom valrörelsen i Lidköping skar ropet: Välj för evigheten!

På platsen kämpar och beder en grupp Herrens tappra stridsmän. En del har flyttat samman i storfamilj och kallar sig Pilgrimerna. Man hyr ett hus på Esplanaden 16, mitt emot gamla vattentornet. Carl-Georg Rognstad, som bor där tillsammans med sin familj leder arbetet. Varje dag kl. 12.00 samlas man till bön och lovsång i "Maranata-huset". Tisdagskvällarna lyssnar man på bibelstudium via telekabel från Stockholm — Guds ord i centrum! Lördagen avskiljs för evangelisationen på gator och torg och söndagen blir församlingens högtidsdag som avslutas med väc-

kelsemöte på kvällen.

Innan broder Carl-Georg flyttade till Lidköping för att tjäna Herren där fanns där en grupp på ett 10-tal syskon som samlades regelbundet i hemmen minst en gång i veckan. Man bad, läste bibeln, samtalande och lyssnade på kassettbibelstudier.

— Det var Malmköpingsveckan -74 som blev en vändpunkt för oss, säger Bengt Henström. Tillsammans med sin fru Ellenor tjänar han Jesus i staden.

— Vi förstod då att budskapet i Apg. 2 måste praktiseras och att det är möjligt i vår tid.

Sista veckan i augusti och första veckan i september stod Maranatatältet rest i Lidköping. Trots blåst, regn och oväder flera kvällar genomfördes tältmötena, med Guds hjälp.

Flera Herrens vittnen besökte Lidköping för att förkunna Guds ord och mana befolkningen att göra sinnesändring och tro evangelium. Den första inledningshelgen medverkade Mats Jansson, Karl-

stad och Kenneth Karlsson, numera verksam i Halmstad. Från Trollhättan anlände en hel grupp, med Folke Jacobsson i spetsen. Ernst Högländer förkunnade Guds ord. Han stannade sedan hela veckan ut och meddelade varje kväll ett allvarligt budskap ifrån Herren.

Tiden under dagarna utnyttjades för evangelisation bland lidköpingsborna. De dagar vädret tillät hölls gatumöten kl. 12.00 och kl. 16.00. Genom personliga vittnesbörd och trosfrisk sång, som tonade genom affärsgatorna proklamerades Kristus, och skaror av människor kunde nås av en hälsning från en annan värld! Det gäller att "ta väl i akt vart lägligt tillfälle" och "tala till folket alla det sanna livets ord."

På dessa friluftsmöten var Irene, Lena och Gulli Dahlberg från Storå till stor hjälp med sin friska sång. De medverkade också hela tältmötesserien.

I regnställ

Under lördagen och söndagen anlände fler vittnen från Storå. Östen Dahlberg m. fru och tillsammans med dem Gustaf Adolf Thomasson och hans hustru. Denne Herrens tjänare spred evangelium i fjällvärlden, bland sitt eget folk, samerna, i sin ungdom. Han fortsätter även på äldre dar' att tjäna sin Herre och Frälsare — i Guds rike blir ingen pensionerad!

Förmiddagsmötet blev en helig stund av Herrens närvaro i tältet. Broder Thomas som förkunnade ordet, enkelt, levande, andesmort.

Mötena var välbesökta så gott som varje kväll. Att tältet den ena kvällen höll på att dras med av den kraftiga blåsten och att mötet fick avslutas tidigare än beräknat samt att det en annan kväll höll på att flyta bort i störtregnet fick oss inte att tappa modet. Det var bara att gå hem efter regnställ och gummistövlar och sätta igång med dikesgrävning för att leda bort vattnet, som låg som en sjö vid tältöppningen.

I slutet av den andra veckan överlämnade sig en man i 35-årsåldern åt Gud och tog emot frälsning i Jesus Kristus. Glädjen blev stor bland syskonen i församlingen och änglarna jublade! "Jag säger eder att likaså bliver mer glädje i himmelen över en enda syndare som gör bättring, än över nittionio rättfärdiga som ingen bättre behöva." och, det "... bliver glädje hos Guds änglar över en enda syndare som gör bättring." Luk. 15:7, 10.

Segerrapporter

Men även många självgoda, "rättfärdiga", som ingen bättring behövde besökte mötena. Dessa tycktes vara helt omöjliga att nå med budskapet om Guds nåd...

Forts. sid 8

Rapport från HALMSTAD

Elisabeth Lindroos

Frid!

Här följer en liten rapport från "västkustens pärla"!

Återigen är det höst och vi kan med glädje se tillbaka på den gångna sommaren med bl. a. tältmöten.

I slutet av juni restes Maranatatältet i utkanten av Östra Stranden — nöjesplats för många halmstadsbor och turister. Trots myckenheten av folk i närheten var det inte så många som kom till mötena.

Men vi behövde alla förnyelse och var därför tacksamma att få lyssna till bl. a. Ernst och Doris Högländer. De övriga som verkar här i sommar är Tage Johansson, Yngve Stenfelt, Kenneth Karlsson och Kurt Rudgard.

En kväll när Tage och Bengt lämnade tältet som de sista kom en man springande till dem och frågade om tältmötena gällde Jesus Kristus. De tog med sig Minta, som mannen hette, till lokalen där kaffet var serverat. Det visade sig att Minta var frälst. Han kom från Ghana och var i Halmstad för att feriearbета. Detta var hans andra dag i Sverige. Innan han reste från Ghana hade han och hans vänner bett till Gud att han skulle möta några kristna i det främmande landet och, pris ske Gud, så blev det! Hans första ord efter varje möte var: "Next meeting?"

Minta följde med till Malmköping, där han också döptes. Tage talade med honom om dopet. Han hade alltid sett dopet som en symbol och inte som en nödvändighet för det kristna livet. Han fick undervisning om vad Bibeln säger i frå-

gan och så sa han: "Jag ska be till Gud över det här och i morgon ska ni få veta vad jag kommit fram till." Men vi behövde inte vänta så länge. Redan samma kväll hade han beslutat sig för att han skulle döpas. Nu måste vi alla be för honom när han åker hem till Ghana med förnyad vision och inspiration, så att han kan bli en Guds tjänare bland sina medmänniskor där.

I början av augusti sattes tältet upp på nytt, denna gång i skuggan av höghusen i ett av Halmstads bostadsområden. Till vår hjälp kom Arne Imsen, Georgi Kuha, Gustaf Jillker och Sonja Sandvik. Tillslutningen var över förväntan och veckan var verkligen laddad av Guds kraft, men också av onda makter. Vi fick uppleva lite av vad som finns under vårt samhälles välpolerade yta. Många olyckliga människor som lever hela somrarna bland högar av ölburkar och förstörs av berusande medel, nåddes av budskapet.

En annan kategori människor är de som gärna lyssnar utanför tältet och tycker att det låter vackert, men är omöjliga att komma in på livet. "Var och en blir salig på sin tro", säger de och gör sig därmed helt oåtkomliga. Men vi vet att Guds Ord ändå verkar i hjärtan och när tiden är mogen bär det frukt. Därför får vi vara ivriga att utsäja evangeliet överallt.

Du, som inte har möjlighet att personligen vara med oss i kampen, bed för Guds verk och för alla som ställt sig i Hans tjänst, så att de får kraft att gå Guds väg.

Fridshälsningar från Maranataförsamlingen i Halmstad

Arne Imsen:

En väg till ny gemenskap

Det finns idag inte en enda biblisk sanning, som inte är ifrågasatt. Det som var frälsande sanning för bara en tid sedan är idag ställt under allvarlig omprövning. Det gäller frågan om Jesu tillkommelse, vår helgelse, församlingsgemenskapen, missionen, omvändelsen, rättfärdiggörelsen m.m. Dit hör även frågan om huruvida en kristen kan engagera sig i det politiska arbetet.

Utvecklingen på det här området är närmast orsakad av den katolska teologin, som åtit sig in som en surdeg i de frikyrkliga leden. Det har skapat en helt ny syn på den kristne och samhällsengagemang. Att tro att församlingen bör inrikta sig på att rädda samhället är dock en dödsfilosofi. Den som går in för det, har skrivit under församlingens dödsattest. Då har man förlorat tron på bibelns egentliga budskap.

Vi kan inte hämta upp några politiska idéer från vare sig Josefs, Daniels, Mose eller Kores' liv och försöka applicera dem på dagens samhälle. De är alla förebilder till Jesus. I församlingen skall Josef, Daniel och Moses vara förkroppsligade. På samma sätt som Kores hade herravälde över Persien, när han utskrev sitt frihetsedikt och bjöd att hela folket skulle återföras ifrån babylonisk trældom, så skall Jesus också ha makten över församlingen.

□ Uppgiften

Jesus har kommit och vi är inte längre trålar utan fria. Vi har inte längre uppgiften att reformera samhället. Vi skall däremot transformera ner den tillkommande världens krafter in i församlingen, så att den enskilde kristne kan bli ljusbärande och lotsa andra människor in i samma livsgemenskap med Jesus Kristus.

Det finns ingenting som är så opinionsbildande som väckelse. Koncentrerade sig människorna omkring väckelse, skulle med naturlags nödvändighet opinionen komma att påverkas. Utan att engagera sig i partipolitiken skulle väckelsen ändå påverka samhället. Man skapar alltså inte väckelse genom opinion. Men man påverkar opinionen genom väckelse.

Vi kan alltså åstadkomma förändringar i samhället, om vi vill. Det är dock inte så

enkelt som att tänka, att det skulle räcka med att skriva ner några namn på en resolution och överlämna åt någon styrande myndighet. Vi vet ju redan, att det aldrig lett till någon avgörande förändring. Det mest opinionsbildande är att vi till fullo tar konsekvenserna av vår tro och går i närkamp med makterna.

Vi kan alltså inte åberopa vare sig Josef, Daniel, Moses eller någon annan av de gammaltestamentliga profeterna som argument för ett kristet politiskt engagemang. Kan över huvud taget Jesu bergspredikan förkroppsligas i politiken? Det finns i varje fall ingenting i den som kan åberopas som ett argument för kyrkans rent sociala budskap. Om det emellertid finns något som kan kallas för kristen politik, vem företräder den i så fall? Är det socialdemokraterna, kommunisterna eller KDS?

□ Förutsättningen

Jesus ger oss direkta anvisningar om hur vi skall förhålla oss till varandra och den värld vi lever i. I Apg. 2 står det omtalat, att alla som trodde höll sig tillsammans och hade allting gemensamt, de sålde sina jordagods och vad de eljest ägde och delade med sig därav åt alla efter som var och en behövde. Vi möter i Apg. 2 t.o.m. rent socialistiska idéer. De går dock inte ut på att åstadkomma ett socialistiskt samhälle. Det är en omöjlighet på grund av människans våldiga inneboende egoism. Bibeln förklarar att det inte är miljön, som i första hand måste förändras utan människan själv. Förutsättningen för att en kristen församling skall fungera socialistiskt är att alla blivit pånyttfödda och döpta i den helige Ande.

Jag tror på den socialistiska församlingen. Socialism innebär främst, att var och en uppgår dispositionsrätten till sin tid, sina medel och sin kropp. Alla i församlingen låter sig sammanvävas med varandra till en organisk enhet och till en gemenskap, som inte känner till ekonomiska, intellektuella eller sociala gränser. I den gemenskapen finns det bara ett hjärta och en själ.

Jesus säger i bergspredikan att alla gränser och nivåkillnader måste utplånas. Ännu har vi dock inte sett ett sådant samhälle utformas. Det enda vi kan åberopa är Apg. 2, där vi möter en kristen församling, som fungerar socialistiskt.

Det är endast i den kristna församlingen

en verklig utjämning kan ske. Det beror på att vi där inte behöver taxera människor efter vad de representerar ekonomiskt, intellektuellt eller socialt. Där måste vi lära oss älska människan för hennes egen skull, eftersom Jesus lidit döden för alla människor. Varenda en har ett evighetsvärde och är en klenod i Guds ögon.

□ Motprestationen

Känslan av maktlöshet är idag ett stort problem. Vi upplever att vi måste göra någonting, när vi ser samhället ständigt flytta fram sina ställningar. Den kristna verksamheten blir alltmer kringskuren. Genom t.ex. en pålaga som arbetsgivaravgiften har det tillkommit ett starkt motiv för de kristna att skaffa sig politiska instrument, som skulle kunna hejda utvecklingen.

Utvecklingen är i och för sig inget att förvånas över. De kristna har redan från början inte bara accepterat utan även krävt bidrag för sin verksamhet. De kristna har ju många gånger menat sig äga en sådan fond av moraliskt värde, att samhället *måste* ta hänsyn till dem.

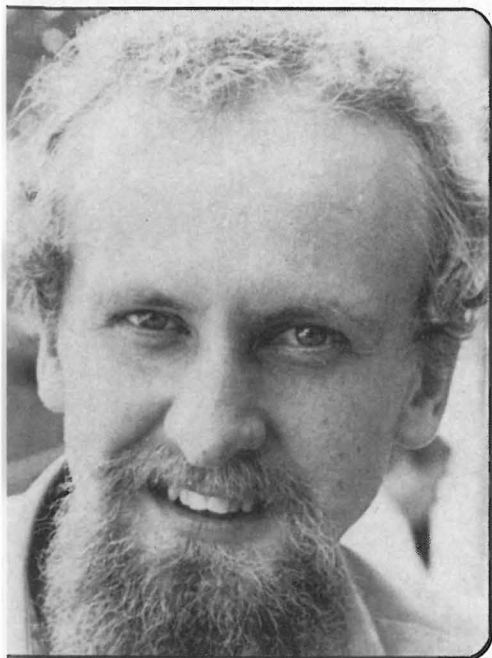
Samhället som tar hänsyn till alla ideella rörelser, har då omedelbart svarat genom att erbjuda dem sina bidrag. Det märkliga har dock inträffat, att när samhället kommit och ställt krav på motprestationer, har de kristna blivit förnärmade eller förargade. Var finns konsekvensen? Att sätta igång och skapa organ, som kan bekämpa samhället därför att det ställer krav på motprestationer, verkar orimligt.

□ Ett klart program

Vad skall vi då göra? Vi skall be till Gud att vi inför världen kan visa på en annan väg än den massan och den avfälliga kristenheten slagit in på. Bland de mest utstötta människor som finns, kan vi bygga upp någonting som kan hjälpa oss att leva ett mer människovärdigt liv. Vi kan inte komma med brösttoner och militanta krav på förändringar. Det räcker inte med att peka ut för människorna, vad de skall göra och låta bli att göra. Vi måste genom vårt eget liv visa att den glädje, den harmoni, den kraft och det ljus, som vi äger, är så attraktivt, att det skapar längtan efter att möta den Frälsare vi själva mött.

Jesu bergspredikan kan aldrig tillämpas i familjer, där man inte tror på Gud. Det är orimligt. Vad vi måste erbjuda männi-

Forts. sid. 17

Mats Jansson

Ett glatt oväsen inför HERREN

"Om ni inte omvänder er och blir såsom barn, skall ni inte komma in i himmelriket." (Matt. 18:3). Det här har blivit mer och mer levande och underbart för mig den sista tiden — trons barnsliga sida. Kristendom är barnslighet! Det är barnsligt att tro! Halleluja! När ett par vänner fick en liten dotter, blev Jesu ord ännu mer påtagliga för mig, när jag såg den lilla hjälplösa varelsen. Det är så vi måste bli, sade Jesus. Just sådana *får* vi bli!

Någonting som verkligen hör ihop med barn är tro, glädje, spontanitet. När vi är riktigt små, kan vi bara tro. Vi kan bara bäras, hållas, matas, skötas — fullkomligt utlämnade åt mor och far, i absolut och odelad tilltro till den famn som håller oss. Det enda vi kan göra själva är att suga i oss den oförfälskade modersmjölken.

När vi blir litet större, tror vi på allt far och mor säger. "Min pappa säger att . . .". Där finns det inte rum för några tvivel! Och barn har väldigt svårt att förstå att det finns någonting som inte *pappa* kan eller har råd med. Tänk att ha *den* tron till Gud!

Gudstjänst är roligt

Och pris ske Gud för glada barn! Pris ske Gud att vi får vara naturliga inför Gud, att vi får skratta och gråta! Men det märks så tydligt vad som är glädje i och inför Gud — och utan Gud. Det finns kristna som går på bio för att skratta, har maskerad för att ha roligt, spexar på världens vis. Man sjunger "andliga" sånger med fart och bravur — men utan Ande.

Sånger för ens egen skull. För att fylla ut tiden. En programpunkt, en musikalisk aktivitet. För egen förströelse. Skådespeleri utan Gud.

Gud bevar oss för professionalismen, artisteriet, där allting är perfekt, välinövat, uttjatat och livlöst, där varje ord och ton klingar exakt rätt men blicken är död och hjärtat kallt.

Men det finns också uppsluppenhet inför Gud. Spontan, naturligt, otvunget, barnsligt — långt utanför det strikta, det allvarliga, det kyrksamma och "fromma" — men i Gud!

"Och inför HERRENS, din Guds, ansikte skall du glädja dig på den plats som HERREN, din Gud, utväljer till boning åt sitt namn, du själv med din son och din dotter, din tjänare och tjänarinna, och med leviten som bor inom dina portar, och främlingen, den faderlöse och änkan som du har hos dig . . . och du skall glädja dig vid denna din högtid . . . och du skall vara uppfylld av glädje." (5 Mos. 16:11, 14, 15).

"Låtom oss be-e-dja!" mässar prästen i sin svarta skrud. "Syskon! Hjälp mig prisa Gud innan jag exploderar!" utbrast Arne Imsen i Malmköping. Nog ser man då vad som är *liv*, barnsligt, översvallande liv. Prästen i sin svarta skrud, med ritualen i handen och i huvudet — vad han än är, så inte är han barnslig!

Det är roligt att prisa Gud! Gudstjänst är roligt! Det är roligt att läsa Bibeln — en älskad pappas innerliga förmaningar, en brudgums kärleksbrev, en välkänd, älskad herderöst som talar just till mig! Vad kan man mer begära?

Tänk när orden i en sång får liv! Tänk när händer och fötter inte kan vara stilla! Tänk när värdighet och kyrklighet ramlar av och blyghet och "kan-inte-sjunga" flyger sin kos! Tack och lov för barn som stojar och lever inför pappa! Och tro mig, pappa kommer inte med pekpinnen och säger: "Där sjöng du fel! Sitt rak i ryggen när du sjunger! Och öva litet bättre innan du sjunger för mig!"

"Höj jubel till HERREN, alla länder!" Tjåna HERREN med glädje, kom inför hans ansikte med fröjderop! . . ." (Ps. 100:1—2). Det här är inte teologi — det är fröjd i HERREN! Tack och lov för psalm 100! I den engelska översättningen (King James Version) lyder första versen: "Make a joyful noise unto the Lord . . ." ("För ett *glatt oväsen* inför HERREN . . .!"). Halleluja! Sådan är Han, vår Gud och Far! Abba!!!

Glad på helig mark

Vi får vara glada på helig mark! "Sjålv dansade David med all makt inför HERREN, och därvid var David iklädd en linne-efod. Så hämtade David och hela Israel HERRENS ark ditupp under jubel och basuners ljud." (2 Sam. 6:14—15). En kung som skämde ut sig! Mikal, Sauls dotter, fick förakt för honom. Känns monstret igen? Men vi vet vem som var utvald. "Inför HERREN, som har utvalt mig framför din fader och hela hans hus och som har förordnat mig till furste över

Forts. sid. 15

Bibelstudium
med
Arne Imsen
II

Storfam

När storfamiljernas ledare ute på svenska landsbygden kom till tro på Jesus, skedde många gånger samma sak som i Filippi. Husfolket kom till tro på Jesus. Hela byar kunde bli frälsta när nyckelpersonerna blev frälsta. Så småningom kunde det långt ute på landsbygden finnas levande, fungerande församlingar på 10, 20, 50 och 100 människor. De blev i sin tur brohuvuden för mission i närliggande byar, men också bärkraftiga församlingar för att sända missionärer till andra världsdelar.

Människorna i de här byarna behövde vanligtvis inte åka till någon annan plats för att få bönegemenskap. Den fanns i storfamiljen. Där kunde de dagligen mötas, bryta brödet, bedja tillsammans, undervisa och fostra varandra. Så kom by efter by att påverkas.

Hur ofta kommer idag de troende tillsammans till bönemöte? Förmodligen får många i minnet gå veckor tillbaka i tiden för att erinra sig det. Vad ska vi då göra när Skriften ställer upp ett ideal: "ständigt, var dag"? Skall vi acceptera den moderna livsfilosofin och kapitulera för de krav som samhället ställer på oss, eller skall vi sträva efter att närma oss de urkristna idealen?

På verkstadsgolvet

Idealet är att flera bor tillsammans helst i samma hus så de ständigt kan mötas, umgås och bedja tillsammans. Det bibliska idealet är att bilda en storfamilj.

Idag är situationen sådan att vi bor spridda runt omkring i satellitstäder. Inne i centrum har vi ordnat en lokal, ett kultus. Så åker vi från olika platser till kultuset på söndag förmiddag för att lyssna till predikan och kanske också en och annan gång delta i en brödsbrytelse. En sådan lokal har inte förutsättning att bli något annat än en institution, som får fungera i stället för oss. Den blir en fadderin-

stitution — en dålig ersättning för de ideal som Skriften ställer upp.

Storfamiljens vara eller inte vara är egentligen inte en verksamhetsfråga, för allteftersom utvecklingen går vidare, så tenderar den att förvandlas till en frälsningsfråga. För det handlar till sist om huruvida vi ska överleva som människor — kristusmänniskor.

Detta är rätt bekvämt och behagligt. Vi slipper offret med den personliga kontakten. Vi slipper ta kontakt med människor som kanske är vrånga och vresiga och vi behöver inte lämna ut oss.

Så här kan vi hålla på år efter år, och varenda en av oss vet att det är fel. Det är en eftergift och uttryck för resignation, därför att vi genom detta deklarerar att det inte finns möjligheter övervinna svårigheterna. Naturligtvis ska vi inte överge möteslokalen i centrum. Men idealet är inte att vi har enbart en möteslokal.

När Paulus kom till Korint, sökte han sig till hantverkare som hade samma yrke som han. Observera, han kom inte dit som predikant utan som hantverkare. Det var då han mötte Priscilla och Akvila, som inte var troende vid det tillfället. De första han vann för Gud i Korint var dessa, och dem vann han på verkstadsgolvet. Paulus var tåltmakare. Han gjorde tält och sålde.

Idealet är alltså inte att ha en möteslokal bara, utan en sjudande verksamhet på alla områden. Verksamheten har ju också med existensiella problem att göra. Här utgör verkstäder en naturlig lösning. "Genom dessa mina händer har jag skaffat nödortfiktigt uppehälle åt mig och åt dem

som följer mig", sade Paulus. Då de troende arbetar tillsammans skaffar man in medel men samtidigt umgås man också med varandra, läser Bibeln, ber till Gud och upplever att man är med i en skapande verksamhet. Man skapar en atmosfär och miljö som så småningom blir ett attraktionsfält dit människor dras.

Böneceller

Bönecellerna är en annan form av innerlig gemenskap. Man kan inte komma in till centrum var dag, men det finns några stycken som kan samlas, be till Gud och läsa Bibeln tillsammans. Då har man böneämnen som t. ex. grannars frälsning. Och man lägger fram alla personliga böneämnen, som det står skrivet: "Det två eller tre kommer överens att bedja om, det skall beskåras av min Fader som är i himmelen".

Detta är bibelns klara framställning. Vi kan inte gå tillbaka till den situation som var i det här landet för hundra år sedan, men vi kan slå sönder åtminstone de värsta hindren för att människor skall kunna fungera som normala kristna. Men då krävs personliga offer. För det behöver vi undervisa varandra från början: *Ständigt var dag tillsammans.*

ljen

Höst och potatisskörd

På Torvald Helmnars gård i Rönnäshyttan har storfamiljen i Örebro satt potatis för årets hushållsbehov och nu är det dags för skörd. Fr. v. ser vi Marianne, Torbjörn och Torvald Helmnar samt Eivor Palmgren och Lasse Andersson.

Om vårt arbete hindrar oss att dagligen möta nådessyskonen, bör vi ändra vår livsstil, så att vi får möjlighet möta dem. Finns ingen annan möjlighet än att bryta upp från det borgerliga arbetet och gå in under andra arbetsförhållanden, skall vi naturligtvis göra det, för att söka Guds rike först. Då kommer som en naturlig följd också tanken om storfamiljen att aktualiseras.

Storfamiljens vara eller inte vara är egentligen inte en verksamhetsfråga, för allt eftersom utvecklingen går vidare, så tenderar den att förvandlas till en frälsningsfråga. Till sist handlar frågan om huruvida vi ska överleva som kristusmännskor.

Det här låter kategoriskt, och man måste naturligtvis ställa frågan: Finns det ingen väg förbi en så drastisk lösning? Då måste vi komma ihåg att saken gäller egentligen hela vår existens. Det handlar om boende, kosthåll, resurser — allt som sammanhänger med mitt liv i den här världen.

Det andra först . . .

Vi bör akta oss för att förändra Jesu undervisning så att vi kristnar materialismen. I Matt. 6:24—26 ställer oss Jesus inför en omutlig verklighet. Han ställer oss i en valsituation, och överlämnar åt oss att välja vem vi skall tjäna. Beslutet måste vi själva fatta, och vi måste ta alla konsekvenser som beslutet för med sig. "Ingen kan tjäna två herrar, ty antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare. I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon. Därför säger jag eder: Görän eder icke bekymmer för edert liv."

Är inte alla trygghetsarrangemang vi byggt upp uttryck för bekymmer? Vi har

Forts. sid. 8

Vi får betala med vår bekvämlighet

velat bygga bort otryggheten och fattigdomen. Om det vi sysslar med inte är riktigt i överensstämmelse med Jesu egna ord, så skall vi väl inte försöka förändra Jesu ord. Vi skall väl förklara verkligheten med de ord som täcker situationen vi lever i. "Samlen eder icke skatter på jorden, där mått och mal förstöra, och tjuvar bryta sig in och stjäla." Mått och mal är förgängelsens ohyggliga krafter.

Har vi gått en annan väg än den Jesus anvisar, då börjar vi samla. Vi måste då samtidigt bygga bort allt detsom på ett eller annat sätt kan förstöra det vi har samlat. Två ting kommer då att uppta oss helt och hållet. Dels kommer vår intellektuella och moraliska kraft, och för övrigt allt det vi representerar, att kastas in i samlaruppgiften. Men det räcker inte. När vi är inne i detta, måste vi också bygga upp skyddsnät och -anordningar, så att det som skulle kunna förstöra det vi har samlat, också på ett eller annat sätt byggs bort. Då tas hela vår kraft och intelligens i anspråk. Hela vår tid kommer att gå åt för en uppgift som mer eller mindre har med vår standard, vår välfärd och vår jordiska trygghet att göra. Fackliga, sociala, religiösa anordningar måste skapas för att motverka mått och mal; förgängelsens krafter.

Så småningom upptäcker vi att det hjälper inte vad vi tar oss till med, därför att om vi kan skydda oss mot rost och mal, så kommer tjuven. Han bryter sig in och stjälar. "Tjuven kommer allenast för att stjäla, slakta och förgöra."

Det vi samlat är inte neutrala ting. Det är en del av vår personlighet, fonderade för något ändamål. Vi lade ned något av oss själva i uppgiften för att nå ett syfte. Så kommer tjuven för att stjäla. Han stjälar en bit av vår personlighet. Det vi samlat representerar vår tid, vår intelligens, våra ambitioner och ideal. Vi har samlat, och kanske lyckats hålla fördärvsmakterna utanför. Men rätt vad det är, så kommer tjuven och stjälar. Han stjälar vår personlighet.

Jesus säger: "Därför säger jag eder, gören eder icke bekymmer för edert liv, vad i skolen äta eller dricka, eller för eder kropp, vad i skolen kläda eder med. Är icke livet mer än maten och kroppen mer än kläderna." Och då tar han fram ett exempel. Han tar inte den plöjande oxen på åkertegen. Han tar fåglarna under himmelen. Så vill han kalla oss till fåglarnas bekymmerslöshet. Det finns ignen möjlighet hitta något förnuftigt i detta. Vad är det för planlöst liv och ekonomiskt tänkande Jesus vill uppmuntra människor till? Det handlar inte om sådant. Jesus vill lära oss prioritera. Det handlar om *livet*, inte maten och kläderna. Och så säger han: Ditt liv, o människobarn, är inför

Gud dyrbarare än fåglarnas liv. Han vill lära oss prioritera livet, så vi kan höja oss över förnedringen.

Jesus sa inte: Se på hamstern, hur han arbetar och sliter för att få ihop! Det hade varit idealiskt för vårt förnuft att ställa som bild inför människan! Men Jesus tog fåglarna under himlen: "Se på dem!" Och så sa han: "Se på liljorna på marken, huru de växa. De arbeta icke, ej heller spinna de." Viktigast är inte att du har arbete, att du är effektiv. Viktigast är att du lever. Lever för Gud.

Det andra först . . .

Valmöjligheterna är inte så värst stora. Lever vi inte för Gud, så lever vi för Mammon. Lever vi inte för det högre, så lever vi för det lägre. Oberoende av vad vi satsar på eller samlar till, tjänar vi en gud, och vi tillbeder med våra gärningar en gud.

"Eder himmelske Fader vet att I behöven allt detta". Det här talet passar inte oss. Vi är fostrade så att det inte går in i vår hjärna att något sådant skulle fungera. Vill Jesus uppmuntra oss till ett sorglöst, asocialt liv? Nej. Han vill uppfostra oss till en gudomlig ordning. Den gudomliga ordningen är: "Söken först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall alltsammans detta andra tillfalla eder". Men vi har vänt på Ordet i vår fräckhet, och så söker vi allt det andra först. Sedan, när vi får litet fritid; söndag förmiddag eller kväll, så ska Gud ha sitt.

Men krisen kommer. I krisögonblicket kanske vi är med i skaran som ropar: "GIVEN oss av eder olja!" Då kommer vi att få det svar vi hörde tidigare, men inte aktade på: "Gå och köp!" Men då är det ingen tid att köpa. Det är inte dags köpa olja när midnattstidens signaler går över jorden. "De som voro redo, gingo in."

Gud vill göra under, inte bara för att vi ska överleva, men för att hans budskap ska fortplantas till människor som inte har nåtts av evangelium. Trögheten har dock sina gränser. En dag förvandlas erbjudandet till domsbudskap. Då blir det disharmoni i den enade, homogena skaran som ropar: "Se, brudgummen kommer, gå ut och möten honom!". Köp därför olja och betala med det pris den betingar! Vi får betala med vår bekvämlighet, våra förutfattade meningar, genom att offra någonting. Det är inte frågan om vad vi ska äta, dricka, var vi skall bo eller vad vi skall kläda oss med. *Frågan gäller livet*. Livet är mer värt än maten. Evigheten, himlen, är mer värd än all Egyptens rikedom. Lär och handla därefter!

Evangelium

når ut

Forts från sid. 3

På tisdagen fick vi överraskande besök av broder Jan-Egil Hafsahl och fru Lill, från Raufoss, norr om Oslo i Norge. Han förkunnade ordet och våra vänner fortsatte sedan vidare mot Karlstad. Där slöt man sig till de syskon som kommit från Stockholm och Örebro till några dagars evangelisation och väckelsemöten.

Inför avslutningshelgen kom en grupp glada stockholmare och örebroare med segerrapporter från dessa möten i Karlstad. Arne Imsen förkunnade Guds ord i tältmötesseriens sista möte på söndagskvällen. Ett väckelsebudskap till fromma och syndare inför stundande tider och inför vår Herres Jesu mycket snara ankomst! Kvällen innan talade Kjell Roos Guds ord i ett fullsatt tält.

Budskap i

Lidköpingsetern

Den numera inte alltför okända radiostationen "Utanför lägret" lät höra sitt "revolutionärt väckelsekristna" budskap i Lidköpingsetern.

Tacksamheten bland vännerna i församlingen i Lidköping för att de här tältmötena kunde hållas är stor. Syskon i Götene, Skara, Trollhättan och andra platser har burit upp och gett sitt stöd på mer än ett sätt. Syskonen i staden har visat stor gästvänlighet och hjälpt till att hårbärga tillresande vittnen. Man har visat sin vilja att gemensamt vara med och tjäna Herren. Andra vänner har hjälpt till med proviantering. Glädjen har så flödat över, att människor av gott hjärta har gett rikliga gåvor. (2 Kor. 8:2)

— Om Jesus dröjer, och vi får leva, sade en trött Carl-Georg Rognstad efter en två veckors intensiv tältmöteskampanj, kommer vi även nästa år att resa tältet här i Lidköping. Men då hoppas vi kunna göra det tidigare under säsongen, så att vi slipper höststormarna.

Maranatavänner: låt oss förena oss i bön för vårt land och dess folk. Låt oss bli andliga aktivister och göra en insats för Guds rikes sak så länge "den välbehagliga tiden", "frälsningens dag" varar. Låt oss hålla ut i kampen innan Guds vrede låter domarna drabba även detta trygga välfärdsland. En och annan kan ännu räddas för evigheten innan Jesus Kristus, vår Herre kommer och de brudekristna har lämnat denna förbannade jord!

BMH

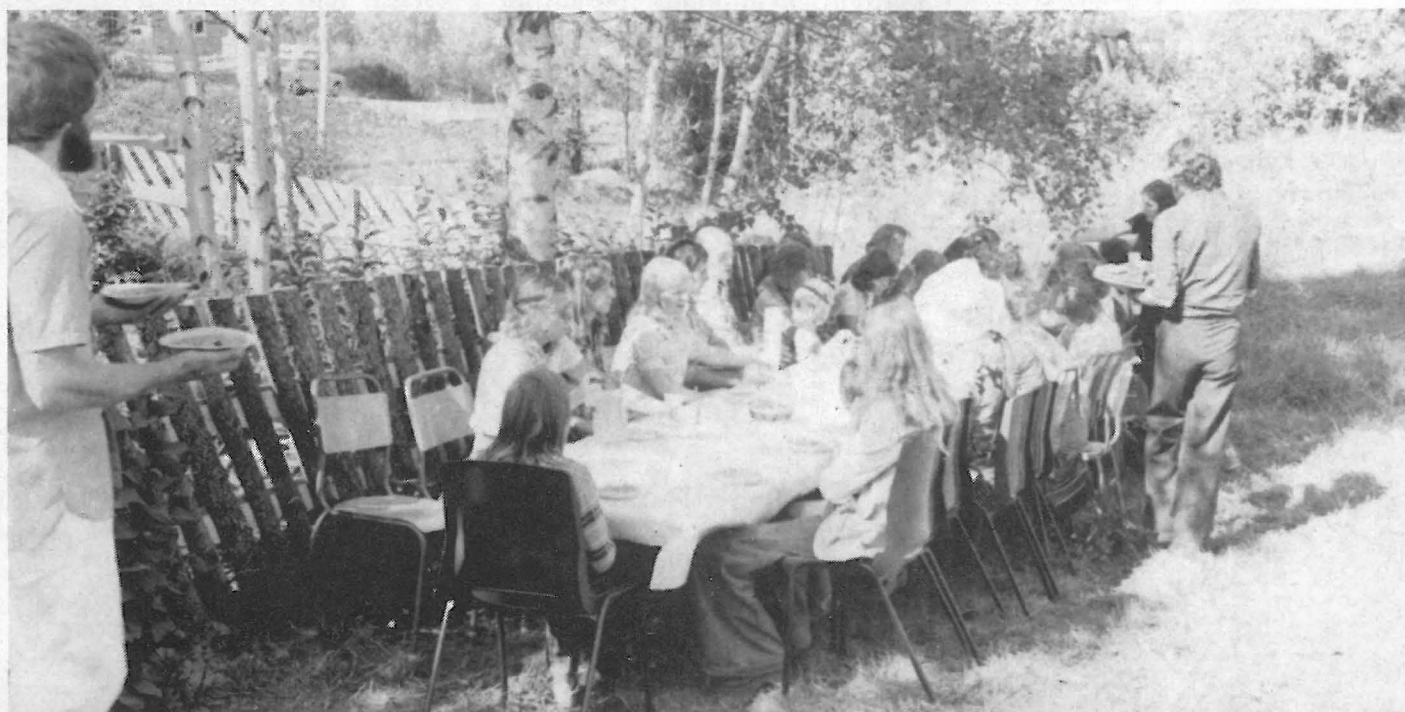
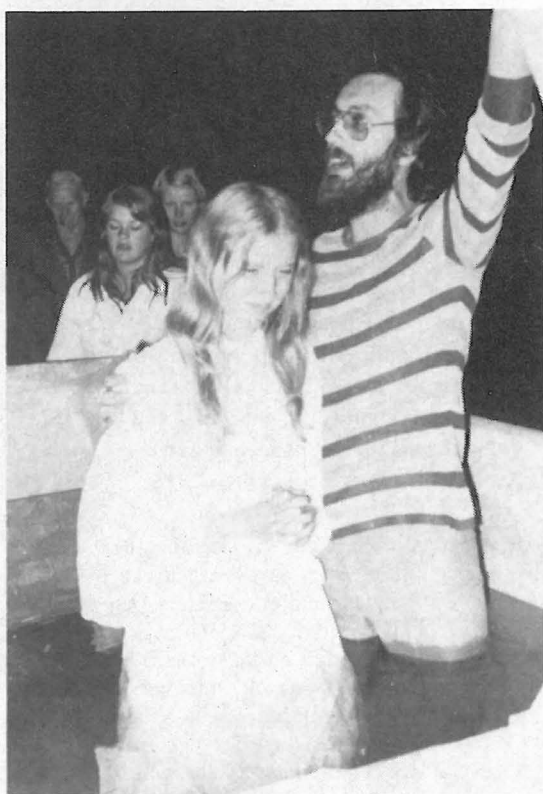

Rapport från Raufoss i Norge

Under tio dagar stod tältet rest i Raufoss, Norge och välkomnade vem som ville var kväll till möte. Jan Egil Hafsahl och övriga vänner på platsen hade då sedan länge oförtrutet kämpat för ett genombrott.

Jag tror att deras glädje var av extra slag efter sista mötet då de kunde summera sina erfarenheter. Flera hade blivit fräls- ta och döpta. Dessutom döptes en ung flicka som några månader tidigare, strax innan hon slutat skolan och lämnat staden, blivit underbart fräls- t. Hela sommaren ha- de hon brevlades haft kontakt med för- samlingen. När hon kom tillbaka, var det för att döpas. Sent på kvällen, efter kvälls- mötet, begav sig hela skaran mötesdeltä- gare ut till det ställe där storfamiljen bod- de. Ute på gräsmattan hade man ställt upp dopgraven och under strålkastarsken, tår- rar och obeskrivligt jubel skedde dopak- ten.

Sista dagen samlades man till gemen- skapshögtid, ordets predikan, kärleksmål- tid ute i det fria och ytterligare några mö- ten. Arne Imsen deltog då också till- sammans med en storskara vänner från Stockholm.

Tryggare kan

En artikel i Dagens Nyheter nyligen illustrerar den civiliserade och kultiverade grymmhet vi utvecklat och vant oss vid här i landet.

— Jag är personligt engagerad och känner varje abort som en tragedi, säger gynekolog Cecilia Bennich. När det dessutom gäller invandrarflickor är allting mycket svårare. Det är framför allt religionen som har ett så stort inflytande både på flickorna och deras familjer att man inte kan utesluta att många ungdomar får sina liv i det närmaste förstört.

Invandrarflickan i dagens situation har lika gärna kunnat vara en svensk flicka i 20- eller 30-talets samhälle. Likhetererna ligger inte i vad den medicinska och psykiatriska expertisen härleder till fördomar betingade av religiöst förtryck, utan på individens syn på och upplevelse av själva livet.

Den gamla kyrkan har, trots allt, genom sin orubbliga dogmatism konserverat och bibringat folket en biblisk grundsyn på liv, död och evighet. Och just evighetsperspektivet ger individen, född som ofödd, ett okränkbart värde. När invandrarflickan och hennes familj upplever skräcken och avskyn inför det ingrepp som kallas abort men är ett mord är det det oförstörda samvetet som talar. Och reaktionen är en dom över ett samhällssystem som degraderat frågan om liv och död till en välfärdsfråga och som i kraft av tekniska resurser utrotar vad dess indoktrinerade medborgare kallar ovälkomna barn. Tänk när själva livet är ovälkommet.

Men avsaknaden av en reaktion talar också sitt tydliga språk. Någoting har skett som skapat mentala förutsättningar för ett ingrepp mot livet i dess mest oskyddade stadium. Och som väckelsekristna har vi en förklaring på dessa ting och vi

FKR, det kristna riksmötet i Jönköping i år blev mötesplats pastor, ledare och såväl kristna som profana politiker. Man överlade om statens skyldigheter gentemot frikyrkan och vise versa samt om frikyrkans framtid vilken, av riksmötet att döma, förtröstansfullt lagts i statens trygga famn.

På FKR fanns inte mycket utrymme vare sig för samtal eller tankar om de yttersta tingen. Perspektivet var klart inomvärldsligt en inriktning som varslar om att det kommer att bli större efterfrågan på kristna politiker och underhållare än på profeter och förkunnare.

härleder hela problemet till de andeutgjutelser från avgrunden som det talas om i Uppenbarelseboken. Vi tror också att det är försent att hejda utvecklingen och ropet måste intensifieras i våra led: Fly för ditt livs skull!

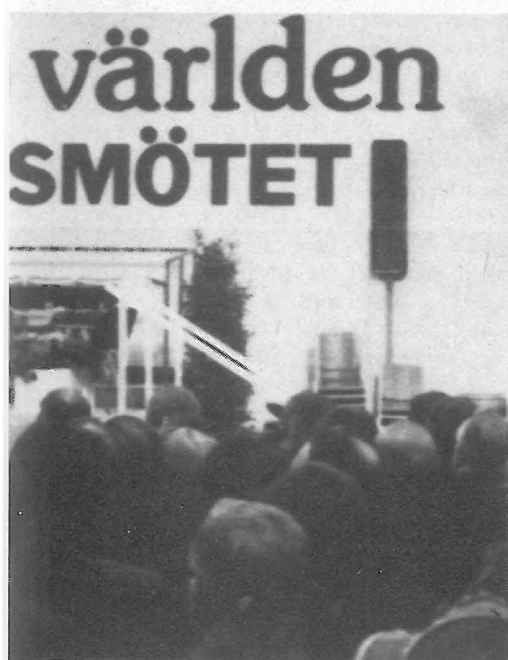
Olyckan KDS

Det är alltså detta samhälle som visat upp sig från sin allra bästa sida i en till

självförgudning gränsande valrörelse. På barrikaderna i den offentliga debatten har vi också sett ett och annat kristet anlete. De har varit med i överbud och löften och ridit ut på talet om kristna värden.

Det är inte vår avsikt att här granska våra politikers göranden och låtanden men vad vi måste få reda på är, var står de kristna politikerna? Vad säger de som offentligt talar i hela kristenhetens namn och uppger sig representera sann tro och bibelsyn?

ingen vara . . .

Av Lars Andersson

Ett av de praktfullast vinklade politiska talen i 76 års valrörelse stod, inte helt oväntat, pastor Stanley Sjöberg för. I TV:s Aktuellt uppmanade han hela kristenheten att rädda Sverige och rösta borgerligt.

Var det en bön? Nej! Var det Guds ord? Nej! Var det profetiskt tal? Nej! Det var ett politiskt laddat tal där han uppmanade de kristna att sälja sina själar till ett borgerligt system. Frågan inställer sig spontant: Har Sjöberg tappat barnatron? Kanske är det dags med bönenätter i Kungsan med politiserade pingstpredikanter som böneämne. Så talade och handlade inte väckelsepionjärerna. Hade de fått tre minuter med TV:s miljonpublik hade det blivit väckelse och förändring i både ett och annat hjärta och det är där förändringen måste ske.

När Sjöberg står upp och talar som par-

tipolitiker förstår man tydligast olyckan i politiseringen av pingströrelsen (här, var to m några av pionjärerna med och öppnade vägen vilket också ledde till Maranatafolkets uttåg). En annan av olyckans konsekvenser ser vi i frukten av Lewi Pethrus och Birger Ekstedts politiska samröre, nämligen KDS. Oäktingen i svensk politik som inte ens pingströrelsen idag vill kännas vid. Där hade det passat bättre med en smärtsam abort på ett tidigt stadium.

Under kontroll

Men det var många fler kristna företrädare som agerade under valrörelsen 1976. I Hedlunds korstågstält hade man exempelvis väckelsemöten med skön stämning och utfrågning av partiledarna och på något vis har det kristna värde varje parti skryter om fungerat morot i rörelsen åt höger.

Det typiska draget hos dessa kristna blandfunktionärer är tryggheten och perspektivet. De vill så gärna föra in något av gudsríkets dimension i den politiska processen men deras tal blir, på sin höjd, svammel på jetplansnivå och med teknokratins perspektiv känner de sig trygga och hemmastadda. Där har de situationen fullständigt under kontroll.

Ja, faktiskt, tryggare kan ingen vara än en svensk, kristen politiker. Inga böner, inga tårar, ingen fanatism, ingen profetia, inget martyrium. Skulle någon tappa fattningen, bli extatisk och tala profetiskt om vår civilisations undergång är man genast framme för att ta avstånd. Över hela linjen. Det vore katastrof för vår balanserade kristenhet att sammanblandas med de kristna minoriteterna och deras fanatiska rivningskåksteologi. Vi minns TV programmet Mot väggen våren 1975.

Vi är fortfarande inte ute efter att poängsätta de politiska insatserna men är man bekännande kristen är man i första

hand förvaltare av Guds Sons evangelium. Vi har ingen rätt att döma men vi måste konstatera historiens dom utifrån Nya Testamentet. Och om våra syskon och företrädare kan vi läsa i Hebreerbrevet 11.

Kristus har kallat oss till det martyrium som uppstår i konfrontationen mellan ljus och mörker. Mellan det som är här nedanifrån och det som är ovanifrån. Här blev Jesus mest av allt missförstådd. Till och med av sina närmaste som krävde att han skulle tillfredsställa hopens krav på tecken och under som legitimation. Men Herren förgrep sig icke på historiens utveckling. Han gick *sin* väg upp till korset för att där bringa försoning för individens synder. Han var sänd som ett offerlamm men han kommer igen som Konungarnas Konung och Herrarnas Herre!

Församlingen som är Hans efterföljare kommer på samma sätt att frestas att låta sig styras av massans krav på politiska under och tecken. Och att bli missförstådd 1976 är ett tecken men också ett martyrium.

Syntesen

Kampen står mellan ljus och mörker och det är syntesen häremellan, ett av sakens mest perfekta bländverk, som vi för vår egen orientering måste avslöja. Denna syntes, iscensatt av kompromissande kyrkofäder i kyrkans barndom som förstod det politiska värdet i att kroma sig för staten är grundvalen för all ekumenik och en oersättlig tillgång i det nuvarande politiska engagemanget. I bibeln kan vi följa denna beblandelse av makt/religion genom historien från gamla förbundet till fullmognad i systemet Babylon, avgrundens svar på Guds kärleksdemonstration församlingen. En institution som, om intet annat lyckas, med våld och blod pressar sina medborgare till solidaritet, goda gärningar och demokratiskt tänkande. Ett exempel är raden av statskyrkopräster
vänd

som historien igenom, med korset om hal-sen, välsignat svärd och kanoner. Allt medan krigsvägrarna satts i fängelse.

Den enda sanna fredsrörelsen finns i församlingen, den enda sanna solidariteten finns i församlingen, den enda sanna kärleken finns i församlingen. Och den som bytt ut sin plats i församlingen mot en taburet i den politiska rådsförsamlingen eller än värre *pendlar* där emellan, har i handling bevisat att han inte tror på församlingens suveränitet och möjligheter i tiden.

Johannes Uppenbarelse

Källan till dessa påståenden finner vi i Uppenbarelsboken där Johannes i kapitel efter kapitel bygger upp en världsbild och blottlägger för oss de tre huvudströmmarna i folkhavet: Församlingen, Världen och Israel. Kännetecknande för Uppenbarelsboken är att den inte skiljer på begrepp som politik, religion, kultur etc. Varje skeende av betydelse har en andlig — ond eller god — orsak.

Där kan vi läsa om västerlandets uppgång och fall, om kommunismens framryckningar. Tredje världens resning eller om kulturens dekadans. På alla områden hålls den väckelsekristne informerad.

I dagens samhälle skiljer man på de hedniska offerriterna med människoblod som medel och vårt sätt att offra ovälkomna barn på välfärdens altare. Men Guds ord härleder dessa grymma handlingar till en och samma onda inspiration.

Detta betraktelsesätt låter inhumant, omänskligt och okristet. Men det är inte församlingens uppgift att snygga upp efter blodbadet i Babylon (det babylon som finns mitt i bland oss). Det är Skökans uppgift. Hon behövs för att ge religiösa motiv och religiös trygghet i de gudlösa system.

Församlingen har uppenbarelsen, det genomträngande och avslöjande ljuset. Men varför är det då så svårt att tala med kristna politiker om just Uppenbarelsboken?

Det är som om den profetiska dimensionen grumlade den politiska visionen. Kanske det korrekta svaret är att detta oerhörda budskap grusar den politiska karriären. I så fall är detta en bekräftelse på avancerad prostitution och att man undviker just det missförstånd som drabbade Jesus under hans jordiska bana.

När man tar del av Uppenbarelsbokens budskap frågar man sig för det första hur en människa, av samma natur som vi, maktade förmedla denna fruktansvärda vision för det andra var förutsättningarna fanns att motta dem.

Johannes hade en gång för alla gått in under det sanna lärjungskapet och fick dela många av de lidanden som drabbade

Jesus. Genom sin evangeliska verksamhet kom aposteln ganska snart i konflikt-situationer och till slut förvisades han till ön Patmos som kriminell och samhällsfientlig. Och där isolerad och utlämnad fanns förutsättningarna att motta uppenbarelsen. Johannes var skyddad från romkulturens alla störande effekter, utom räckhåll för alla locktoner om en bättre tillvaro. Där mötte Johannes på nytt sin Mästare och han målade Jesus i ord och bild på ett sätt som måste vara det yppersta som skrivits av människohand. Jesus träder fram som den förste och den siste för att informera sin tjänare om vad som skulle ske. Ett triumfens ögonblick.

Samtidigt var hela scenen korsmärkt. En förvisad kriminell mötte nasaréen, som hela världen förkastade. De möttes där-utanför. Utanför alla läger. Och där måste man möta Jesus för han har aldrig någonsin varit inne i något läger byggt av människohänder. Frågan är bara om vi har kristet mod att identifiera oss med dessa utstötta föregångare.

I denne Jesus, Johannes ser på Patmos, finns försoning och förlåtelse för alla de brott aposteln skildrar i 21 komprimerade kapitel. Anden avslöjar människornas synder och dess inspirationer och Guds Lamm försonar, var och en som vill med Fadern.

Möta sig själv — och Jesus

Att födas på nytt är att födas ut ur samhällskroppen in i församlingen som är Kristi kropp på jorden. Att församlingsgemenskap i biblisk bemärkelse är något vida mer än anslutning till en sociologisk förening med kristna förtecken visar oss ett par exempel från den allra första församlingen som bestod av en handfull människor kring Jesus.

Evangelierna berättar att Jesus en dag kom till Jeriko. På genomresa som alltid. Sackeus, en ökad utsugare och expert på ekonomiska brott, upplevde att han till varje pris måste få möta främlingen från Gallileen. Jesus ser hans oroliga ande och kallar Sackeus till sig. Men det finns något hos Jesus som gör att Sackeus känner sig tyngd av sina materiella ägodelar. Det finns en port, ett hinder emellan dem. Ett nålsöga. Men Sackeus hejdar sig icke. Han tränger sig igenom detta nålsöga bort från sig själv och sitt sjuka förhållande till pengar och ägodelar och kommer barskrapad, men rentvådd och lycklig ut i frihet tillsammans med Jesus.

— I dag har frälsningen drabbat detta hus! Om en annan av dessa Jesu befriade medarbetare säger Lukas att hon var besatt av sju orena andar. Vad hade hänt om denna Maria kommit till en av våra kyrkor, mottagits av den allmänna välviljan och via alla terapeutiska medel slussats in i gemenskapen? Maria Magdalena var inget fall för en psykiatriker, hon behöver befrielse från en ond makt. I kraft av

Vad
lär
Jehovas
Vittnen?

Uppl. 9 milj.

— Visst är Jesu uppståndelse andlig hävdar Vaktornet och hänvisar oss till 1 Petr. 3:18, 19. — "Han blev dödad till köttet, men levande i anden" — och för att övertyga människorna kompletterar man med 1 Kor. 15:45 och Rom. 1:3, 4. — Nåväl vill jag säga här, men glöm inte att bibeln är sin egen tolk, och ger själv svaret på betydelsen av att Kristus blev levande i Anden. — Läs i sammanhanget Rom. 8:11, så har vi svaret: "I anden", eller "genom Anden" blev Kristi kropp gjord levande. — Det budet hade Jesus nämligen fått av sin fader, att han hade makt att ge sitt liv, för att sedan "taga det igen" — (Joh. 10:17—18). — Därför kunde han säga till judarna: "Bryt ner detta tempel, så skall jag inom tre dagar låta det uppstå igen". — "Det var om sin kropps tempel han talade står det." — (Joh. 2:19—22.) — Att Vaktornet sedan förbigår sådana här texter har sin förklaring endast i det faktum att läran faller samman som huset som var byggt på sanden, då de kommer in i bilden.

□ Bibelns Jesus uppstod i sin lekamen

Det var inte möjligt att döden kunde behålla honom. (Apg. 2:24.) — Ty, han som var kommen ur Davids släkt skulle enl. Guds löfte ärva "Davids tron för att vara konung över Jakobs hus till evig tid". (Luk. 1:31—33.) — För att uppfylla detta Guds löfte måste Messias alltså födas av Davids säd. (Rom. 1:3.) — Och han måste även födas från det döda i Davids säd. — (2 Tim. 2:8.)

Att så har skett får vi bekräftat av Jesus själv efter hans uppståndelse. — Hör: "Jag är telningen från Davids rot och kommen

jesu uppenbarelse mötte hon sig själv och sin egen situation och flydde till honom som har makt att befria. De var människorna kring Jesu, den första församlingen av friköpta själar.

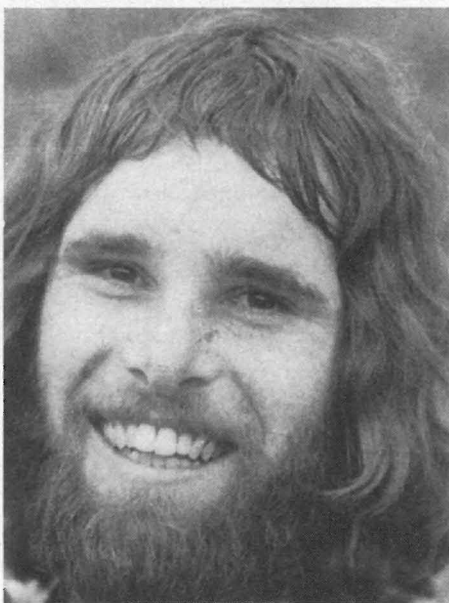
Församlingen fullföljer detta heliga uppdrag och har som Jesus individerna som arbetsfält. När som nu sker att tanklösa ledare använder församlingen till partipolitiska experiment kan vi inte med nog starka ord framhålla det som är vår kallelse här i tiden.

2. JESU UPPSTÅNDELSE OCH ÅTERKOMST

ur hans släkt". — (Upp. 22:16.) Vad för mer vittnesbörd behöver vi, han säger ju vidare: "Jag var död, men se jag lever i evigheternas evigheter . . . (Upp. 1:18.) — Vi behöver naturligtvis inga fler vittnesbörd, men för sällskapet Vaktornets medlemmars skull vill jag lämna ett par ytterligare, min önskan är nämligen att denna tidning skall nå så många av sällskapets folk som möjligt. — Hör då här ytterligare, du som ändå tvivlar: "Messias skulle enl. Guds löfte till David "inte lämnas åt dödsriket och hans kropp skulle icke se förgängelse". — "Därför lät Gud honom uppstå" — det kan du läsa i Apg. 2:25—32. Jag upprepar detta viktiga skriftens ord: "Han skulle inte lämnas åt dödsriket och hans kropp skulle inte se förgängelse" — Ja, ett ytterligare och slutgiltigt vittnesbörd skall du få från Paulus, Herrens apostel: "I honom bor gudomens hela fullhet lekamligen" — (Kol. 2:9.) — Detta skrev aposteln omkr. 28 år efter Jesu uppståndelse. — Detta med Herrens lekamliga uppståndelse innebär alls inte som sällskapet felaktigt tror att vi övriga tror att Herren uppstod i sin förnedringskropp — men du skall veta att det fordras den nya födelsen i anden för att förstå det underbara faktum att Jesus uppstod i "förhärligad gestalt" — (Jak. 2:1). Hans förnedringskropp blev i uppståndelsen hans "Härlighetskropp" — Och tänk, vi har i frälsningen löfte om att bli honom lika . . . (Fil. 3:20, 21—1 Joh. 3:2). Min vän, allvaret i att stå på rätt sida i uppståndelse-tron, är en fråga om liv och död. — Ty, om Jesus inte uppstod i sin kropp, så skulle döden och djävulen ha besegrat honom. — Men när han nu som skriften säger: uppstod i sin lekamen så betyder det att han har besegrat döden och dess makthavare . . . (Hebr. 2:14). — Det är så allvarligt att Herren själv betygar: "Om ni icke tror att jag är den jag är, så skall ni dö i edra synder" — (Joh. 8:24).

□ Kristi återkomst

Följden av sällskapet Vaktornets uppståndelsestro får direkt inverkan på Jesu återkomst. — Eftersom man menar att Jesus uppstod som en andevarelse, så hävdar man bestämt att Jesu återkomst måste vara osynlig — ingen människa har sett eller kan se Herren efter uppståndelsen

Av Bo Melin

säger man. — Detta tror man sig ha grund för i 1 Tim. 6:16. — "Han som ingen människa har sett eller kan se." — Om du läser texten i sitt sammanhang skall du emellertid finna att texten talar om Gud Fadern, och inte om Kristus. — Versen före säger nämligen tvärtemot Vaktornets slutsats, nämligen sålunda: "Vilken den salige, ende härskaren skall låta oss se när tiden är inne" han som är konungarnas konung och herrarnas herre. — (Jämf. Upp. 19:16.) — Detta faktum att Jesu återkomst är synlig för hela världen ger skriften klara besked om, se t. ex. Upp. 1:7—Matt. 24:29—31. — Hänvänder Vaktornet att det är fråga om "andliga ögon". — Det håller emellertid inte, eftersom "allas ögon skall se honom" och eftersom endast den pånyttfödde äger andliga ögon och andlig syn. (Joh. 3:5—Ef. 1:18—1 Kor. 2:14, 15) — Dessutom vittnar Paulus och även Stefanus att de båda har skådat den uppståndne i härlighet. (Apg. 7:55, 56—1 Kor. 9:1—15:8.) — Jesus sa vid ett tillfälle till några av lärjungarna: "Bland dem som här stå finnas några som icke skall smaka döden, förrän de få se människosonen komma i sitt rike" — Och det står att Herren sex dagar senare tog med sig Petrus, Jakob och Johannes upp på ett högt berg där de var allena. (Matt. 16:27, 28.) — Här

fick de tre se en glimt av Guds rike och den härlighet i vilken Jesus skall "uppenbara sig i skyarna" — hans ansikte sken såsom solen står det — och just så beskriver profeten Habackuk Herrens återkomst. (Hab. 3:3, 4.) — Jämf. Upp. 1:16. — Den härligheten orkar de otroende inte se — därför ropar de till bergen och klipporna "fallen över oss och dölj oss för dens ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede". — (Uppg. 6:15—17.) — Sällskapet Vaktornet säger att det är omöjligt att Jesus kan uppenbara sig synligt vid sin återkomst, det är det givetvis för den naturliga tanken — men nu är det Herren som talar, den allsmäktige — skall då något vore så underbart att Herren inte skulle förmå det? — Låt oss lyssna på "lärjungasätt" till Herrens tal i stället för att låta det arma förnuftet bestämma tankarna.

□ År 1914

Hela korsets evangelium är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som tror är det en Guds kraft. (1 Kor. 1:18.) — Vi tror vad Herren själv har sagt oss utan behov av att mala sönder ordet för att få det att passa våra hjärnor. — Herren har talat och vi tror i helig enfald — ty endast för de enfaldiga har han uppenbarat evangeliets hemligheter. (Matt. 11:25.) — Här invänder sällskapet Vaktornet att det fordras "exakt kunskap för frälsning". — Det är sant att Paulus talar om "kunskap i alla stycken" men jag är glad över och många med mig att den kunskapen är "de enfaldigas kunskap" — den är Guds "hemliga kunskap" — (1 Kor. 2:7). — Och för att äga den måste vi känna Guds "hemlighet" vilken är Kristus. (Kol. 2:2.) — I honom är det nämligen som kunskapens alla skatter finns fördolda, (vers. 3). — Han är vägen, sanningen och livet. (Joh. 14:6.) — Och det står om den vägen hos profeten Jesaja, att "ingen som vandrar den skall gå vilse, om han än hör till de fåkunniga" — (Jes. 35:8.) — Med den här kunskapen kan de heliga vid Jesu uppenbarelse i skyarna ropa: "Välsignad vare han som kommer i Herrens namn" — (Matt. 23:39). — An-

Se hur de älskar varandra

Av Ruth Åsebäck

"Låt min muns tal tackas dig, och mitt hjärtas tankar, Herre min klippa och min förlössare." Ps. 19:15. "Sätt o, Herre en vakt för min tunga, och bevaka mina läppars dörr." Förtalen icke varandra." Jak. 4:11.

Det är en stor brist i vårt andliga liv, när vi förtalar våra medmänniskor. Vi är uppmanade i bibeln, att se på Jesus, men i stället har vi en stor benägenhet att betrakta vår omgivning. Och i synnerhet det, som är mindre gott. Vi stirrar på, och förfasas oss över hur den brodern eller systern kan säga eller handla så och så. Men kanhända vi själva har svagheter och tillkortakommanden, som är lika avskyvärda, ja, t. o. m. värre, än den, som vi håller på och kritiserar.

Varför ej se det goda hos varandra?

Varför se det negativa, det svaga och bristfälliga? Ja, såsom Jesus själv säger: "Varför ser du grandet i din broders öga, men ej bliver varse bjälken i ditt eget öga?" Tag först ut bjälken ur ditt eget öga, innan du tar itu med grandet i din broders öga." Mat. 7:3.

Vi liknar många gånger Aposteln Petrus, som i stället för att se på Jesus, såg på vågorna runt omkring, och då naturligtvis begynte sjunka. Nej, låt oss med Guds hjälp sluta upp med att i kärlekslöshet betrakta vågorna omkring oss, och i stället se på Jesus. Då behagar vi honom, och blir liksom Petrus upplyftade av frälsarehanden, och bevarade i hans kärlek, så att vi glömmor vår nästas fel.

Bibeln talar så allvarligt om tungans synder: "Du sitter där och förtalar din broder, din moders son lastar du." "Den, som förtalar sin broder, honom skall jag förgöra." "Den, som utsprider förtal är en dåre. Där många ord är bliver överträdelse icke borta, men den som styr sina läppar är förståndig." Ords. 10—18, 19. "Låt dina ord vara få."

Ett förflutet ord kan man ej hämta tillbaka. Då kan man lika gärna försöka att samla tillhoppa en massa dun, som man har spritt ut för vinden. Det är lika omöjligt bådadera. Jesus säger, att för vart fåfängligt ord, skall vi göra räkenskap en gång.

En fin själ förtalar ej

Den, som har fått "del av Guds helighet",

som är verkligt frälst *förnedrar* sig ej till att förtala sin medmänniska. Den, som förtalar andra kommer i regel själv i vanrykte, och kastar en skugga över sitt eget liv. "Det mått varmed i måten, skall mätas åt eder." Och, dömmen icke så att I ej bliven dömda."

Den som man älskar, talar man väl om.

Och så en viktig sak. Den förtalade undgår aldrig att förnimma, att den som förtalar honom (henne) har något emot den förtalade. Den som har kommit in i denna besmittelse har en dålig atmosfär omkring sig, som förnimmes av andra. Så att i stället för att vara ljusspridare, blir densamme en, som orsakar dimbildning och mörker.

Det finns ingen människa här i livet utan fel. "Men varför dömer du din broder? Gud är mäktig, att hålla honom stående." Och den som står, må se till att han icke faller."

Låt oss, i stället för att berätta om alla fel, som vi tycker våra trossyskon har, **BE TILL GUD FÖR DEM.** Och ta emot Guds kärleksflod i vårt inre, så att vi av hjärtat kan älska varandra, tänka och tala väl om varandra. Må vi ödmjuka oss och villigt bekänna våra egna fel. Be varandra om förlåtelse, och ge förlåtelse. "Såsom Gud i Kristus har förlåtit eder, så skolen I öck förlåta."

"Den är störst, som böjer sig och som tjänar", var Jesu ord. Han, som själv ödmjukade sig intill korsets död.

Älska för Jesu skull

Vi var ej alltför vackra och tilldragande någon av oss, när Jesus fann oss på vår villostig, och drog oss upp ur syndens dy. Nej, vi var alla under domen, värda att bortkastas från hans ansikte. Bibeln säger, att vi var vilsefarande, trålar under allehanda begärelser och lustar. Vi levde i ondska och avund, vi voro värda att avskys, och vi hatade varandra. Tit. 3:3. Men, så står det vidare så härligt: "När Guds, vår Frälsares godhet och kärlek till människorna uppenbarades, då frälste han oss. Icke på grund av rättfärdighetsgärningar, som vi hade gjort, utan efter sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse i Helig Ande, som han rikligen utgjöt över oss genom Jesus Kristus vår Frälsare."

Nu gläder sig Herren över oss såsom sina älskade barn, när han ser oss under

Jesu dyra försoningsblod. Då bör även vi se varandra såsom blodstänkta, renade, och älska varandra såsom Herren älskar oss . . . för Jesu skull . . . och ej gå omkring och förtala varandra.

Bibeln frågar: "Herre, vem får bo i din hydda? Vem får dväljas på ditt heliga berg? Den, som talar sanning av hjärtat, och icke bär förtal på sin tunga, den som icke drager smålek över sin nästa. Ps. 15:1f. Vidare har vi ett ord i Jak. 1:26, "Om någon menar sig tjäna Gud och icke tyglar sin tunga, utan bedrager sitt hjärta, så är hans gudstjänst intet värd."

En uppmaning från bibeln: "FAREN EFTER KÄRLEKEN." Ja . . . Sök den, . . . bed om den . . . kärleken är lagens uppfyllelse. Johannes, kärlekens apostel lärde sig älskavid Frälsarens bröst. Det är platsen för den sanna brudesjälen. "Vi älskar, därför att H A N först har älskat oss." Jesus uppmanar oss att älska våra ovänner och att bedja för dem. Han själv bad för sina plågare.

Vårt mål: Mot fullkomligheten

Begäret att förtala kommer från mörkrets furste. Må vi känna igen honom. Och "stå honom emot, fasta i tron, så skall han fly bort ifrån oss." Och vi skall segra genom Guds nåd och kraft. "De övervunno honom i kraft av Lammets blod." Upp. 12:11.

Vi är nu i Guds verkstad. Alla är vi bristfälliga, men Herren vill föra oss mot fullkomligheten, "intill hans hela fullhet, så att en gudsmänniska kan bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk." En sådan, som sprider den himmelska strålgansen omkring sig. En ljuvlig, himmelsk atmosfär, som bibeln kallar en "Kristi välluktande rökelse från liv, till liv." Halleluja! En gudsmänniska, som förhärslig Jesus, och ej, som nu ofta sker, bekymrar sig om nästans svagheter.

I den första församlingens tid hette det: "Se hur de älskar varandra." . . . Ja, varför skulle vi ej kunna älska varandra, när han, som är kärleken personifierad har tagit sig an oss, och som bor i våra hjärtan. Vi är på väg emot samma mål, ett härligt mål. Vi är blott främlingar och gäster här på jorden. Snart lämnar vi detta jordeliv. Skulle någon av våra trossyskon genom döden, kallas ur vår krets, **HUR VÄL SKULLE VI EJ TALA OM DEN BRODERN ELLER**

SYSTEMERN DÅ. Men då är det försent att gottgöra all smärta, och alla sår, som vi tillfogade densamma här i livet.

Och snart kommer Jesus, för att hämta dem, som hör honom till. "Den, som icke älskar förbliver i döden." Må vi älska, icke med ord, allenast, utan i gärning och sanning." "Och tala till varandra i psalmer och andliga visor, och lovsånger." Herre, upplåt mina läppar, så att min mun kan förtälja ditt lov." Ps. 51:17.

Om vi, av nåd, får vara med i den skaran, som blir uppryckt på skyar vid Jesu tillkommelse, och vi får mötas därhemma i renhetens och kärleksn hemland, *hur glada skall vi ej bli att få se varandra där*. Fullkomliga, förklarade, fyllda med himmelsk kärlek, för Lammets blods skull. När vi bärgade står inför tronen, lovsjungande vår Frälsare, och vi där trycker varandras händer, DÅ SKALL VI KÄNNA, HUR ÖGAT OCH INNERLIGT VI ÄLSKAR VARANDRA. Med Guds rika, rena, varma kärlek... Men... vi måste börja här, om vi skall nå dit en gång.

Där kommer ingen förtalare in, "ingen, som gör vad styggeligt är och lögn." Liksom förtalaren förpestar församlingen här på jorden, så skulle även den himmelska världens fina atmosfär bli förpestad, om sådana finge insteg där. NE J!! SYND KAN ALDRIG KOMMA DIT.

"Må vi därför medan vi hava tillfälle, göra vad gott är mot varandra och mot var man, och så fullborda vår helgelse i Guds fruktan." Vi veta, att när HAN uppenbaras, skall vi bli honom lika, och få se honom såsom han är. Var och en, som har detta hopp till honom, han renar sig, likasom HAN, Jesus, är ren. "Honom, som förmår bevara eder från fall, och ställa eder inför sin härlighet ostraffliga i fröjd, honom tillhör ära, majestät, välde och makt, såsom före all tid, så och nu och i alla evigheter. A M E N.

Purpurkrämerskan Lydia

Det var friluftsmöte utanför staden Filippe i Macedonien. Vid ett böneställe vid sidan av floden, satte de sig att tala vid de kvinnor som hade samlats där. I den samling av kvinnor som hade samlats där, var en purpurkrämerska från Tyatira som hette Lydia. Herren öppnade hennes hjärta, så att hon tog emot budskapet och blev frälst. Det är inte alla som gör det, utan det budskap som förkunnas i mötena kan gå in genom det ena örat och ut genom det andra. De andra kvinnorna som voro församlade vid bönestället, står det inte om att det blev någon förändring med. Lydia var väl före sin radikala omvändelse även förut en ordentlig kvinna, enär det står att hon fruktade Gud. Hennes omvändelse blev också ganska fruktbärande.

Hela sitt husfolk vann hon för Kristus, de kommo genom henne till tro. Hon döpte sig också med allt sitt husfolk. Flickan med spådomsanden, som vi läste om längre fram i samma kapitel. Hon var väl inte med vid samlingen? Hon mötte Paulus och Silas när de voro på väg till bönestället, men också hon blev frälst. Paulus bjöd i Jesu Kristi namn spådomsanden, att fara ut ur henne och den måste lyda honom. Denna händelse gjorde att Paulus och Silas blev satta i fängelse. För de inkomster som hon hade genom sin spådomskonst inbringat till sina herrar var det slut med. Dessa grep då Paulus och Silas och släpade dem till torget till överhetspersonerna. Folket reste sig också upp mot

dem, och domarna lät slita av dem deras kläder, och bjödo att man skulle piska dem med spön. Därefter blevo de kastade i fängelse.

Då kom plötsligt en jordstöt och fängelsets grundvalar skakades, och i detsamma öppnades alla dörrar och alla bojor löstes. Fångvaktaren vaknade av det inträffade och när han fick se fängelsets dörrar öppna, drog han sitt svärd och tänkte döda sig själv, i tanke att fångarna undkommit. Men Paulus ropade med hög röst och sade:

I herrar, vad skall jag göra för att bli frälst? De svarade: Tro på Herran Jesus så bliver du med ditt hus frälst. Och de förkunnade Guds ord för dem och för alla dem som voro i hans hus. Och redan samma timme på natten tog han dem till sig och tvådde deras sår och lät strax döpa sig med allt sitt husfolk. Paulus vann alltså också fångvaktaren i Filippe för Kristus. När de sedan hade kommit ut ur fängelset begåvo de sig till Lydia. Färghandlerskans hem blev ett missionshem, ett tillhåll för evangeli förkunnare. Det var den ringa begynnelsens dag till församlingen i Filippe.

Lydia, spåflickan och fångvaktaren, var nog i alla fall de som grundade Församlingen i Filippe. Möjligen var det purpurkrämerskan, som också var med och grundade församlingen i Tyatira, hennes födelsestad. Hennes frälsningsupplevelse blev en radikal livsförvandling och blev till välsignelse inte bara för henne och hennes familj, utan även för många andra. *Herbert Åsenkrans*

Ett glatt...

forts. fr. sid. 5

HERRENS folk, över Israel — inför HERREN fröjdade jag mig..." (2 Sam. 6:21). Vi vet vem som var ett fritt barn och vem som var träl — bunden i värdighetens stela tvångströja, i formalismens och kyrklighetens fromma dödsstycka. "Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här — han är uppstånden!" (Luk. 24:5—6). Marmorkatedralerna är tomma. Kyrkoskrudarnas guld har inget liv att förmedla. Gå ut ifrån gravarna — och se, Jesus lever!

Tänk hur köttet vill förvanska denna glada frihet i Anden! Slentrianen vill krama ihjäl spontanitetens uppsluppna liv. Bokstaven vill förstena och cementera Anden. Det är farligt att dansa på helig mark, om man bara fortsätter att snurra av gammal vana och inte längre drivs av

Anden. Jag stod en gång och diskade och sjöng sången: "Härliga Golgata!", när en broder mycket allvarligt frågade mig: "Vet du vad du sjunger?" Det gjorde jag inte! Det var inte i Gud jag glädde mig, inte i försoningsverket på Golgata. Det var bara en glad melodi som malde sitt positiv i min hjärna, och ur min mun kom ord om heliga ting precis som om det varit vilken schlagertext som helst. Så får det inte vara! *Hjärtat* måste vara med!!! Den heliga, barnsliga glädjen på blodets grund är inget köttsligt, "poppgit" lättsinne.

Men vilken välsignelse när sången är *äkta* — en bekännelse och inte en skvalramsa! När man står i *översvallande* jubel — och kanske hoppar, skuttar, klappar i händer och vrålsjunger — över trons paradox och dårskap: Här sjunger jag om

Golgata — om Huvudskalleplatsen, om platsen för död och förbannelse, asgamar och hyenor — och där, just där, vann Gudasonen en härlig seger! Ända dit ner gick han och lyfte mig för evigt upp från all död och förbannelse! Där blev jag barn igen! Tänk, jag får vara glad t.o.m. på Huvudskalleplatsen! Så fullständigt har döden tappat sitt välde. Udden är bruten. Synden — den här hemska, mörka, gastkramande — är sonad. Domens skuggor har fått vika från själva avrättningsplatsen, i det bländande ljuset från uppståndelsens öppna grav. Dödsfruktans, ångerns, ångestens och det dåliga samvetets alla spöken är bortjagade. Jag behöver inte vara rädd för Pappa längre! Halleluja, jag är barn igen! Härliga Golgata!

MATS JANSSON

aktuella böcker

UPPVAKNANDET — Berättelsen om en församling som började fungera.

GRAHAM PULKINGHAM (InterSkript Förlags AB),

"Storfamiljerna var våra hem och resultatet av ett sätt att hjälpa människor. Vi öppnade oss själva, våra hem, vårt familjeliv, våra besparingar och inkomster. Gud begärde mycket — ALLT."

Pris. 19.50

SEGERN ÖVER MÖRKRETS FURSTE HAL LINDSEY/C. C. Carlson
EVANGELIIPRESS

Författaren till VART ÄR MÄNSKLIGHETEN PÅ VÅG ger här en inblick i det övernaturligas värld. Denna generation upplever en jätteväg av övernaturliga händelser. Sökandet efter upplevelser från en annan värld har nått proportioner utan motstycke.

I detta inträngande studium av aktuella och allvarliga frågor avslöjar Hal Lindsey vilka faror som lurar på dem som leker med krafter från den andra sidan.

I ett kapitel ger han också en kort presentation av de idéer (och deras upphovsmän) som under det sista århundradet omvandlat västerlandets sätt att tänka och tro.

Pris 12:—

MR:s
Bokförlag
Box 344
101 24 Stockholm

Sänd mig mot pf.

Namn .....

Bostad .....

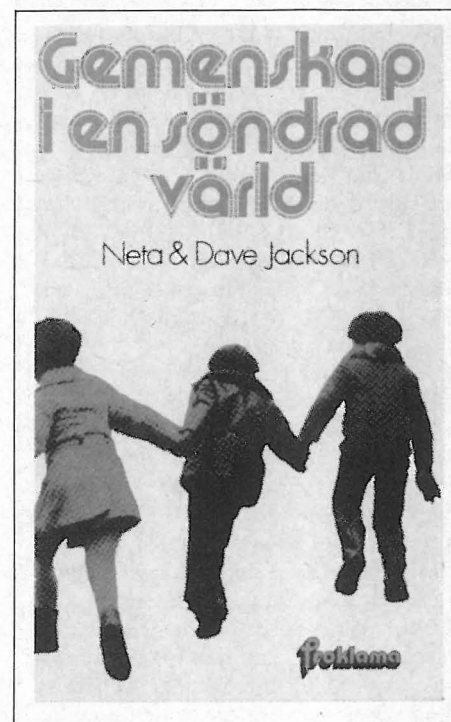
Postnr .....

Postadr .....

Tel ..... / .....

Ny bok om storfamiljen

Rapport från tolv kristna kommuniteter i USA:

I dagens kaotiska värld ser vi den första kristna församlingens gemenskap växa fram: "Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ... de hade allting gemensamt."

Apg. 4:32

Nu 18:—

Vad lär ...

forts. fr. sid. 13

norlunda skall dock de ropa som har rynkat på näsan åt den enfaldiga kunskapen. — De skall ropa i sitt hjärtas plåga: "Fallen över oss och dölj oss för dens ansikte som sitter på tronen" — (Jes. 56:14—Upp. 6:15, 16).

Nu känner de flesta av oss till att sällskapet Vaktornet lär att Jesu återkomst skedde år 1914. — Han insattes då på tronen för att härska "mitt ibland sina fiender" säger man. — Nu skulle vi kunna göra en detaljerad utläggning av bakgrunden till Vaktornets slutsats att Jesus kom detta år. Emellertid är detta förenat med så pass djupgående studier att det är en omöjlig-

het i det här sammanhanget. Istället skall vi söka Guds ord i sin egen kraft i några enkla vittnesbörd och visa det orimliga i detta. — Det vi kallar Jesu "tillkommelse och uppenbarelse" kallar sällskapet Vaktornet "Jesu andliga närvaro" från 1914. — Att året 1914 är markerat i biblisk profetia skall visst inte förnekas — men däremot den betydelse som Vaktornet har lagt i det. — Vad beträffar Jesu "andliga närvaro" så har han enl. sitt eget löfte aldrig lämnat oss i den meningen. (Matt. 28:20.) — Däremot har han själv sagt oss att han går bort i sin person, för att sedan åter komma till oss i samma person. (Joh. 14:1—3—16:16.) — Vaktornet hävdar att

Guds rike föddes i himmelen 1914, genom att som man menar "Jesus insattes på tronen". — Bibeln lär oss emellertid att 1914 var "begynnelsen till födslovändorna" — (Matt. 24:7, 8). Alltså inte rikets födelse. — Vidare fastslår Vaktornet att "tidstecken" som Jesus räknar upp i Matt. kap. 24 är tecken som visar att han har kommit, eller "är närvarande". — Bibeln däremot och närmare bestämt Herren själv lär oss att det är tecken som visar att han "är nära och står för dörren". — När träden börjar knoppa så har inte sommaren kommit, utan den är nära att komma — det är viss skillnad här. (Matt. 24:32, 33.)

Forts.

Forts. fr. sid. 4

skorna är ju inte korsets krav utan dess kraft. Vi kan inte med politiska instrument tvinga in bergspredikan i skattepolitiken, i arbetsmiljön eller i familjelivet.

Skall inte en kristen arbeta då för att förbättra arbetsmiljön? Jo, bibeln har ett klart program. Jag tror inte att arbetsmiljön kommer att förbättras bara för att vi får en strängare lagstiftning. Jag tror att den som förkroppsligar Jesus Kristus i sitt arbetsliv, kommer att verka korrigerande och neutraliserande på onda makter och tendenser. Vår blotta närvaro påverkar miljön. Det gäller inte att skapa olika kristna institutioner utan verka för att få

så många kristna individer som möjligt till Kristi efterföljare. Blir de uppfyllda av den helige Ande, kommer detta att slå igenom i alla sammanhang.

☐ Ge oss själva

Gud har givit oss möjligheter att förändra den råaste miljö i samma grad som vi vill praktisera programmet i Apg. 2, där det talas om att alla som trodde höll sig tillsammans och hade allting gemensamt. Det talas vidare om att de sålde sina jordagods och vad de eljest ägde och delade med sig därav åt alla efter som var och en behövde.

Låt oss inte locka in någon i partipoli-

tiken eller i kamp för rättigheter eller maktpositioner! Låt oss följa Lammet på den bibliska vägen, som är lidandets och försakelsens väg. Då skall Gud själv bekänna sig till sitt verk. Lammet är också Lejonet av Juda stam. Låt oss inte försöka använda oss av för evangeliet väsensfrämmande instrument och vapen! Låt oss ge oss själva och vårt eget hjärta åt människorna! Om vi ger någonting som kommer från vårt eget väsen, kommer vi att få vara med om att fortplanta gudomligt liv till människorna i vår egen omgivning. Filosofi, moral eller politik löser inga verkliga problem. Men levande kristna kan lyfta ett helt folk.

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel 08/80 38 89

GAMLA BRO, servering

BROSHOPEN

PILGRIMSHEN, gästrum

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen ...

Tel. 08/20 92 96

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen

Stockholm 1976

10 ex.

MIDNATTSROPET är en evangelist som med din hjälp kan nå långt in på nya områden med evangelium om Jesus.

Oftast är det de enkla och mest personliga metoderna som ger de mest bestående resultaten. Det finns ett fält dit bara du själv kan nå i din vardagssyssla. Därför kommer vi nu med förslaget att vi var och en tar ansvaret för minst tio ex. av MR! En broder från Farsta gör exempelvis så här:

Var tredje vecka går han med ett ex. till tandläkarmottagningen, ett till doktorn, ett till arbetsförmedlingen, ett till biblioteket och naturligtvis några i trappuppgången hemma i huset. Ett strålande och efterföljansvärt exempel. Som kommissionär betalar du 1:75 per ex. Resterande räknas som en liten förtjänst som ju växer med upplagan. Välkommen med i kommissionärsledet. Herren välsigne dig i uppgiften!

Jag önskar härmed att ta ansvaret för ... ex av MR.

Namn .....

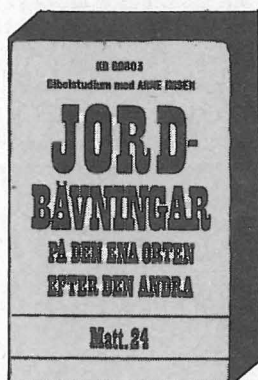
Adress .....

Postadress .....

Tel. nr .....

"Låten Kristi Ord rikligen bo ibland eder..."

NYA BIBELSTUDIEKASSETTER

... st KB 60803
JORDBÄVNINGAR PÅ DEN
ENA ORTEN EFTER DEN
ANDRA.

Bibelstudium: A. Imsen

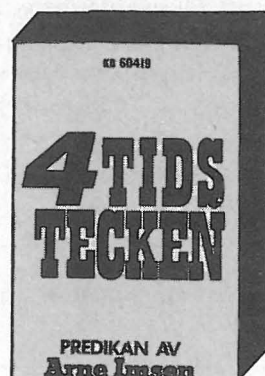

... st KB 60617
KÄRLEKENS LOV

Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60627
en gudstjänstfirande
FÖRSAMLING
Predikan: A. Imsen

... st KB 60419
FYRA TIDSTECKEN
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60307
JAG HAR ÖVER-
VUNNIT VÄRLDEN
Predikan: Gunno Andersson

... KB 50921
SKÖKANS TROLLDOM
FÖRVILLAR FOLKEN
Predikan: A. Imsen

GALATERBREVET

... st Del I	KB 60224
... st Del II	KB 60302
... st Del III	KB 60309
... st Del IV	KB 60316
... st Del V	KB 60323
... st Del VI	KB 60330
... st Del VII	KB 60406
... st Del VIII	KB 60413
... st Del IX	KB 60420

... st KB 60803
STORFAMILJEN —
EN FRÄLSNINGS
ELLER VERKSAMHETSFRÅGA

Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60525
KÖTTETS OCH ANDENS VERK

Bibelstudium: A. Imsen

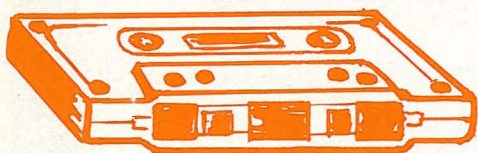
☐ Jag vill bli kassettprenumerant.

Namn: ..... Bostad: .....

Postnr, adr.: ..... Tel.: .../.....

Orderadress: Klara Toner, Box 344, 101 24 STOCKHOLM, Tel. 08/23 52 30

KASSETTBAND FRÅN

MALMKÖPINGS VECKAN 1976

VÄCKELSEMÖTENA

...st. KB 7605 Lörd. 10 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7608 Sönd. 11 juli 15.00 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7609 Sönd. 11 juli 19.00 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7613 Månd. 12 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7617 Tisd. 13 juli 19.30
...st. KB 7621 Onsd. 14 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7625 Torsd. 15 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7629 Fred. 16 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7633 Lörd. 17 juli 19.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7636 Sönd. 18 juli 14.30 (Två band p.g.a. mötets längd)
...st. KB 7637 Sönd. 18 juli 18.00 (Två band p.g.a. mötets längd)

...st KB 7616 (tisd. 13 juli kl. 14.00). Mission i ARAB-världen. (Två band p.g.a. mötets längd.)

...st KB 7620 (onsd. 14 juli kl. 14.00) Mission i BRASILIEN. (Två band p.g.a. mötets längd.)

...st KB 7632 (lörd. 17 juli kl. 14.00) STORFAMILJENS MÖTE. (Två band p.g.a. mötets längd.)

Ovanstående band kostar 18:— st (kassett-prenumeranter betalar 15:—.

BIBELSTUDIERNA

Den lokala
Församlingen
-Kristi kropp
i tiden
återupprättad för tjänst
och uppräckelse

HELA SERIEN

☐ Sänd mig
samtliga ne-
danstående
band (10 st.) i
ett praktiskt
plastetui. Pris:
kr. 150:—
(inkl. moms.)

Bibelstudieledare: Arne Imsen

...st. KB 7604 Lörd. 10 juli kl. 14.00
...st. KB 7607 Sönd. 11 juli kl. 11.00
...st. KB 7611 Månd. 12 juli kl. 11.30
...st. KB 7615 Tisd. 13 juli kl. 11.30
...st. KB 7623 Tors. 15 juli kl. 11.30

...st. KB 7624 Tors. 15 juli kl. 14.00
...st. KB 7627 Fred. 16 juli kl. 11.30
...st. KB 7628 Fred. 16 juli kl. 14.00
...st. KB 7631 Lörd. 17 juli kl. 11.30
...st. KB 7635 Sönd. 18 juli kl. 10.00

Ovanstående band kostar 18:— st (kassett-prenumeranter betalar 15:— st)

SÅNGEN på LP-skiva/kassett

Sida A

Medan kärleken från korset talar
Väntan snart är slut
Min själ den väntar efter Herren
Välj nu välj Jesus
Har hjärtat frid med Gud

Sida B

Anden har sänt oss bud
Hör det rop som ljuder
Hör den röst som dig kallar
Då förlät du mig/Under ditt blod
Det var av nåde
Kristus lever

Skicka direkt de utkommit ...st skiva/or ...st kassett/er med sången från Malmköpingsveckan.
C:a pris 34:— inkl. moms.

☐ Jag vill bli kassettprenumerant.

Namn: .....

Bostad: .....

Postnr, adr.: .....

Tel: .. / .....

Orderadress: MRMKassett, Järntorgsgatan 7, 703 61 Örebro Tel: 019/14 52 45

Eller MR-förlag Box 344 101 24 STOCKHOLM

Välkommen till PROFET- och BIBELSKOLAN -76 — 16 okt—21 nov —

GAMLA BRO STOCKHOLM

Vi inbjuder just dig som vill fördjupa din bibelkunskap och få en fastare bibeltro. Sanningen om Jesu andra tillkommelse ljuder fortfarande som en stark grundton i förkunnelsen. Församlingens ställning till samhället är ett ämne som spänner över en kristens människas hela liv. Om detta kommer Arne Imsen (1) att tala. Dessutom kommer naturligtvis de andra grundläggande bibelsanningarna att läggas fram av de lärare som kommer att undervisa, G. A. Thomasson (2), Östen Dahlberg (3), Ernst o. Doris Högländer (4), Jan-Egil Hafsahl (5), Gunno Andersson, Lasse Johansson, m. många flera vittnen från hela landet.

Vill du veta mer så ring 08/23 52 30 och tala med Gunno Andersson eller David Sonesson eller skriv till: Bibelskolan, Box 344, 101 24 Stockholm.

BIBELSKOLANS VÄLKOMSTMÖTEN 16—17 okt.

Vi inleder med bröds-
brytelse, bön och lovsång

ALLHELGONAHELGEN 5—7 nov

Undervisning i till-
bedjan, tacksägelse
Vittnen och sångare från
hela landet medverkar